

Prekenbetraktninger i anledning Global uke 2026 for søndag 8. november

Å la seg føre med strømmen er også en handling

Av Jostein Ørum, prest, forfatter, og p.t. teologisk rådgiver ved Frikirkens hovedkontor

24. sønd. i Treenighetstiden (Den norske kirkes tekstrekke): Salme 126,1–6 Fil 1,2–6 og Joh. 6, 63–69

Johannes 6,63–69

Det er Ånden som gjør levende, kjøtt og blod duger ikke. De ordene jeg har talt til dere, er ånd og liv. Men det er noen av dere som ikke tror.» For Jesus visste fra første stund hvem som ikke trodde, og hvem som skulle forråde ham. Og han la til: «Derfor sa jeg til dere: Ingen kan komme til meg uten at det blir gitt ham av min Far.»

Etter dette trakk mange av disiplene seg unna og gikk ikke lenger omkring sammen med ham. Da spurte Jesus de tolv: «Vil også dere gå bort?» Simon Peter svarte: «Herre, hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord, og vi tror og vet at du er Guds Hellige.»

Jeg har vadet over strie elver. Den eneste veien over har vært ved å balansere på glatte steiner mot strømmen.

Det evige livs ord, er et av kallenavnene på Bibelen. Det kan blant annet bety at ordene alltid er presens. Ordene som faller i Bibelen, selv om de er sagt for lenge siden, er også nåtid. De er alltid nåtid, vokser inn i alle tider. Og videre kan det bety at Jesus spørsmål også i dag er ferskvare: «Vil også dere gå bort?»

Mange følger med Jesus et stykke, noen kort og noen langt. Noen gjør hans mål til sine for en periode, andre lever og dør i troen på Jesus. Så finnes det de som egentlig tror, men likevel lever for sine egne mål. Og mange velger en annen vei. For noen av disse er det et bevisst valg, men for andre bare ble det sånn. De tok aldri noe aktivt valg, og en dag våknet de opp langs en annen vei enn Guds. Å ikke velge er også et valg. Å la seg føre med strømmen er også en handling. Et lite valg kan bære langt vekk.

Noen svermer i et år eller to, mens andre fortsatt elsker den Jesus de en gang ble kjent med. Noen trakk seg vekk fra Jesus etter hvert, forteller Johannes. De kom til et punkt hvor de opplevde ordene som for harde. De forsvant fra Jesus. Andre ble, de lot seg forandre – og de forandret verden.

Jesus spør: «Vil også dere gå bort?» På samme måte kan vi hver dag velge å svare på dette spørsmålet slik som de første disiplene gjorde det: «Hvem skal vi gå til? Du har det evige livs ord.» Vårt svar må være nytt hver dag.

De som ble og forandret verden, visste at de sto og falt med forholdet til Jesus. Ikke om de hadde det fint eller dårlig, ikke om følelsene var sterke, men om de valgte å bli i nærheten av ham de seg imellom kalte for Guds hellige.

Det går alltid en strøm bort fra Jesus, og den som vil bli hos ham, må som regel gå på kryss av noe, motstrøms. De har måttet velge en annen vei enn den letteste. Noen ganger må de

Global uke mot moderne slaveri 2026

reise seg opp og tale makten midt imot, andre ganger må de kjempe helt stille. Iblant må de hugge i stykker andres lenker, rense andres sår.

Om vi også vil gå bort? Nei, vi vil lete etter en vei å gå som er rettferdig og håpefull, som kan være både ubehagelig og mild på samme tid. Og selv om vi selv er fri, vil vi leve for andres frihet. Slik er Jesu vei.

Hver dag kan vi velge å trekke oss vekk fra Gud, eller flyte med, bort fra Jesus. Vi kan gå til andre. Vi kan finne andre premissleverandører for livet. Vi kan fylle det med nye mål og andre meninger. Men vi blir. For hvem skulle vi ellers gått til?